

32004R0850

L 158/7

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

30.4.2004

ROZPORZĄDZENIE (WE) NR 850/2004 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 29 kwietnia 2004 r.
dotyczące trwałych zanieczyszczeń organicznych i zmieniające dyrektywę 79/117/EWG

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w artykule 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niniejsze rozporządzenie dotyczy przede wszystkim ochrony środowiska naturalnego i ochrony zdrowia ludzi. Zatem jego podstawą prawną jest art. 175 ust. 1 Traktatu.
- (2) Poważny niepokój Wspólnoty budzi nieustanne uwalnianie do środowiska trwałych zanieczyszczeń organicznych. Te substancje chemiczne, które są przenoszone ponad granicami międzynarodowymi daleko od ich źródeł, pozostają na stałe w środowisku, ulegają bioakumulacji za pośrednictwem złożonego łańcucha pokarmowego i stanowią zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego. Niezbędne jest zatem przyjęcie dalszych środków zmierzających do ochrony zdrowia ludzi i środowiska przed tymi zanieczyszczeniami.
- (3) Z uwagi na swoje obowiązki w zakresie ochrony środowiska naturalnego Wspólnota podpisała w dniu 24 czerwca 1998 r. Protokół do konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczący trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwany dalej „Protokołem”, a w dniu 22 maja 2001 r. Konwencję sztokholmską w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwaną dalej „Konwencją”.

(4) Choć na poziomie Wspólnoty wprowadzone zostały przepisy prawne odnoszące się do trwałych zanieczyszczeń organicznych, jego główne niedostatki polegają na braku lub niepełności postanowień dotyczących zakazu wytwarzania i stosowania każdej z substancji chemicznej wyszczególnionych obecnie w wykazach, braku określenia warunków ramowych dla objęcia zakazami, ograniczeniami lub eliminacją dodatkowych substancji będących trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi, czy też jakichkolwiek warunków ramowych mających na celu zapobieganie wytwarzaniu i stosowaniu nowych substancji, które wykazują cechy trwałych zanieczyszczeń organicznych. Na poziomie Wspólnoty nie określono żadnych wartości docelowych w zakresie redukcji emisji, a obecne spisy substancji uwalnianych do środowiska nie obejmują wszystkich źródeł trwałych zanieczyszczeń organicznych.

(5) Aby zapewnić spójne i skuteczne wykonanie zobowiązań Wspólnoty wynikających z Protokołu i Konwencji, niezbędne jest ustanowienie wspólnych ram prawnych dla przyjmowania środków zmierzających w szczególności do eliminacji wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania umyślnie wyprodukowanych trwałych zanieczyszczeń organicznych. Ponadto w ramach odnośnych wspólnotowych programów ocen i zezwoleń należy uwzględnić cechy trwałych organicznych zanieczyszczeń.

(6) Należy zapewnić koordynację i spójność wykonywania na poziomie Wspólnoty postanowień Konwencji rotterdamskiej ⁽³⁾, sztokholmskiej i bazylejskiej ⁽⁴⁾, a także udziału w pracach nad sformułowaniem strategicznego podejścia do międzynarodowego zarządzania chemikaliami (SAICM) w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych.

(7) Ponadto, zważywszy na określoną w rozporządzeniu zasadę ostrożności, która stanowi fundament dla postanowień niniejszego rozporządzenia, pamiętając o zasadzie 15 Deklaracji z Rio de Janeiro w sprawie środowiska i rozwoju oraz biorąc pod uwagę dążenie do wyeliminowania,

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.2004, str. 45.

⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 26 lutego 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 26 kwietnia 2004 r.

⁽³⁾ Konwencja w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami.

⁽⁴⁾ Konwencja o kontroli transgranicznego przemieszczania się i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

w miarę możliwości, uwalniania trwałych zanieczyszczeń organicznych do środowiska, stosowne jest ustanowienie w niektórych przypadkach bardziej rygorystycznych środków niż te, które wynikają z Protokołu i Konwencji.

- (8) Proponowane rozporządzenie REACH mogłoby stanowić w przyszłości właściwy instrument dla wprowadzania w życie niezbędnych środków kontrolnych w odniesieniu do wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania wyszczególnionych w wykazach substancji, jak również środków kontrolnych dotyczących istniejących i nowych substancji chemicznych i pestycydów wykazujących cechy trwałych zanieczyszczeń organicznych. Bez uszczerbku dla przepisów przyszłego rozporządzenia REACH i zważywszy na wagę wprowadzenia w życie, tak szybko jak to możliwe, środków kontrolnych w odniesieniu do substancji wymienionych w Protokole i w Konwencji, niniejsze rozporządzenie powinno wdrożyć te środki na zasadzie przejściowej.
- (9) Wprowadzanie do obrotu i stosowanie większości spośród trwałych zanieczyszczeń organicznych wymienionych w Protokole lub Konwencji zostało już wyeliminowane we Wspólnocie, w wyniku wprowadzenia zakazów ustanowionych w dyrektywie Rady 79/117/EWG z dnia 21 grudnia 1978 r. zakazującej wprowadzaniu do obrotu i stosowania środków ochrony roślin zawierających niektóre substancje czynne ⁽¹⁾ i w dyrektywie Rady 76/769/EWG z dnia 27 lipca 1976 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do ograniczeń we wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu niektórych substancji i preparatów niebezpiecznych ⁽²⁾. Aby jednakże zapewnić wykonanie zobowiązań Wspólnoty wynikających z Protokołu i Konwencji i zminimalizować uwalnianie trwałych zanieczyszczeń organicznych, jest konieczne i właściwe, by zabronić wytwarzania tych substancji i ograniczyć do minimum wyłączenia od tego zakazu, tak by wyjątki te miały zastosowanie jedynie w tych przypadkach, gdy dana substancja spełnia niezbędną funkcję w szczególnym zastosowaniu.
- (10) Wywóz substancji objętych Konwencją i wywóz lindanu podlegają regulacji rozporządzenia (WE) nr 304/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. dotyczącego wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów ⁽³⁾.
- (11) Wytwarzanie i stosowanie heksachlorocykloheksanu (HCH), w tym lindanu, podlega ograniczeniom na mocy Protokołu, lecz nie jest objęte całkowitym zakazem. Ta substancja jest w dalszym ciągu stosowana w niektórych Państwach Członkowskich, nie jest zatem możliwe wprowadzenia natychmiastowego zakazu jej wszelkich obecnych zastosowań. Jednakże ze względu na szkodliwe

właściwości HCH i potencjalne ryzyko związane z jej uwolnieniem do środowiska jej wytwarzanie lub zastosowanie winno być ograniczone do minimum i ostatecznie wyeliminowane nie później niż do końca 2007 r.

- (12) Przestarzałe lub niedbale zarządzane zapasy trwałych zanieczyszczeń organicznych mogą stać się poważnym zagrożeniem dla środowiska i zdrowia ludzi, na przykład na skutek zanieczyszczenia gleby lub wód gruntowych. Właściwe jest zatem przyjęcie przepisów idących dalej niż postanowienia ustanowione w Konwencji. Zapasy zakazanych substancji winny być traktowane tak jak odpady, podczas gdy zapasy substancji, których wytwarzanie lub stosowanie pozostaje dozwolone, winny być zgłaszane organom i podlegać właściwemu nadzorowi. W szczególności istniejące zapasy, które składają się z lub zawierają zakazane trwałe zanieczyszczenia organiczne winny być zarządzane tak jak odpady, tak szybko jak jest to możliwe. Jeśli w przyszłości zakazem zostaną objęte inne substancje, ich zapasy winny być bezzwłocznie zniszczone i gromadzenie jakichkolwiek nowych zapasów tych substancji będzie niedozwolone. W związku ze szczególnymi problemami niektórych nowych Państw Członkowskich, wskazane jest udzielenie odpowiedniej pomocy finansowej i technicznej za pośrednictwem istniejących instrumentów finansowych Wspólnoty, takich jak Fundusz Spójności i fundusze strukturalne.
- (13) Zgodnie z komunikatem Komisji w sprawie wspólnotowej strategii dla dioksyn, furanów i polichlorowanych bifenyli (PCB) ⁽⁴⁾, a także zgodnie z Protokołem i Konwencją, uwalnianie do środowiska trwałych zanieczyszczeń organicznych będących niezamierzonymi produktami ubocznymi procesów produkcyjnych, winny być rozpoznawane oraz zredukowane tak szybko jak to możliwe, w celu ich ostatecznego wyeliminowania, tam gdzie jest to wykonalne. Należy opracować i wprowadzić w życie odpowiednie krajowe plany działań, obejmujące wszelkie źródła tych zanieczyszczeń i środki, w tym przewidziane na mocy obowiązującego ustawodawstwa wspólnotowego, w celu zapewnienia stałej i racjonalnej ekonomicznej redukcji uwalniania tych zanieczyszczeń, tak szybko jak to możliwe. W tym celu należy wypracować odpowiednie instrumenty w ramach Konwencji.
- (14) Zgodnie z wyżej wspomnianym komunikatem, należy przyjąć odpowiednie programy i ustanowić mechanizmy w celu uzyskania adekwatnych danych z monitoringu obecności dioksyn, furanów i PCB w środowisku. Trzeba jednakże zapewnić, że odpowiednie instrumenty są dostępne i można z nich korzystać na warunkach akceptowalnych z ekonomicznego i technicznego punktu widzenia.
- (15) Na mocy Konwencji, zawartość trwałego zanieczyszczenia organicznego w odpadach winna zostać zniszczona lub nieodwracalnie przekształcona w substancje niewykazujące podobnych cech, chyba że inne operacje są bardziej pożądane ze względu na ochronę środowiska. Ponieważ obowiązujące prawodawstwo wspólnotowe dotyczące odpadów nie zawiera szczególnych przepisów w odniesie

⁽¹⁾ Dz.U. L 33 z 8.2.1979, str. 36. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Dz.U. L 262 z 27.9.1976, str. 201. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2004/21/WE (Dz.U. L 57 z 25.2.2004, str. 4).

⁽³⁾ Dz.U. L 63 z 6.3.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 775/2004 (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 27).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 322 z 17.11.2001, str. 2.

- niu do tych substancji, przepisy takie należy ustanowić w niniejszym rozporządzeniu. Aby zapewnić wysoki poziom ochrony, do dnia 31 grudnia 2005 r. należy ustanowić wspólne dopuszczalne wartości stężenia przedmiotowych substancji w odpadach.
- (16) Uznaje się wagę identyfikowania i oddzielania odpadów składających się z trwałych zanieczyszczeń organicznych, zawierających je lub skażonych nimi u źródła, w celu zminimalizowania przenikania tych substancji chemicznych do innych odpadów. Dyrektywa Rady 91/689/EWG z dnia 12 grudnia 1976 r. w sprawie odpadów niebezpiecznych⁽¹⁾ ustanowiła zasady wspólnotowe w sprawie zarządzania odpadami niebezpiecznymi, które zobowiązują Państwa Członkowskie do przyjęcia niezbędnych środków wymagających od zakładów i przedsiębiorstw, które unieszkodliwiają, odzyskują, gromadzą lub transportują odpady niebezpieczne, by nie mieszały różnych kategorii odpadów niebezpiecznych lub by nie mieszały odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne.
- (17) Konwencja stanowi, że każda ze Stron ma sporządzić plan wykonania jej zobowiązań wynikających z Konwencji. Państwa Członkowskie winny zapewnić możliwości udziału społeczeństwa przy sporządzaniu ich planów wdrożeniowych. Ponieważ Wspólnota i Państwa Członkowskie dzielą kompetencje w tym zakresie, plany wdrożeniowe należy sporządzić zarówno na poziomie krajowym, jak i na poziomie Wspólnoty. Należy wspierać współpracę i wymianę informacji między Komisją a organami Państw Członkowskich.
- (18) Zgodnie z Konwencją i Protokołem, należy przekazywać informacje o trwałych zanieczyszczeniach organicznych innym Stronom. Należy również wspierać wymianę informacji z państwami trzecimi nie będącymi stronami tych Porozumień.
- (19) Ponieważ opinia publiczna, szczególnie w krajach rozwijających się, nie jest często świadoma zagrożeń, jakie niosą dla zdrowia obecnych i przyszłych pokoleń, jak też dla środowiska trwałe zanieczyszczenia organiczne, potrzebne są szeroko zakrojone działania informacyjne, by podnieść poziom przezorności i zdobyć poparcie dla ograniczeń i zakazów. Zgodnie z Konwencją, należy wspierać i ułatwiać realizację programów skierowanych na podniesienie świadomości społecznej w odniesieniu do tych substancji, szczególnie wśród najbardziej wrażliwych grup społecznych, a także na szkolenie, stosownie do okoliczności, pracowników, naukowców, wychowawców, personelu technicznego i kadr menedżerskich.
- (20) Na wniosek zainteresowanego państwa i w ramach dostępnych zasobów Komisja i Państwa Członkowskie winny współpracować w udzielaniu stosownej i szybkiej pomocy technicznej mającej na celu w szczególności wzmocnienie zdolności krajów rozwijających się i państw znajdujących się w okresie przejściowym, do wykonania postanowień Konwencji. Pomoc techniczna obejmuje rozwój i wdrożenie odpowiednich alternatywnych produktów, metod i strategii, *inter alia* w odniesieniu do stosowania DDT w zwalczaniu chorób zakaźnych, która na mocy postanowień Konwencji może być użytkowana jedynie zgodnie z zaleceniami i wytycznymi Światowej Organizacji Zdrowia, w przypadku gdy bezpieczne, skuteczne i przystępne kosztowo alternatywy nie są dostępne w danym państwie.
- (21) Dokonuje się regularnej oceny skuteczności środków przyjętych w celu redukcji uwalniania trwałych zanieczyszczeń organicznych. W tym celu Państwa Członkowskie składają Komisji okresowe sprawozdania, dotyczące w szczególności wykazów uwolnień, podlegających zgłoszeniu zapasów oraz wytwarzania i wprowadzania do obrotu substancji objętych ograniczeniami. Komisja opracowuje, we współpracy z Państwami Członkowskimi, wspólny formularz dla sprawozdań Państw Członkowskich.
- (22) Konwencja i Protokół stanowią, że ich Strony mogą przedstawiać propozycje innych substancji, które powinny stać się przedmiotem działań międzynarodowych, w konsekwencji czego dodatkowe substancje mogą zostać wyszczególnione w wykazach ustanowionych na mocy tych porozumień. W takim przypadku niniejsze rozporządzenie winno być odpowiednio zmienione. Ponadto powinna istnieć możliwość modyfikacji istniejących zapisów w załącznikach do niniejszego rozporządzenia, *inter alia* w celu ich dostosowania do postępu naukowego i technicznego.
- (23) W przypadku gdy w załącznikach do niniejszego rozporządzenia wprowadza się zmiany w związku z wyszczególnieniem dodatkowych trwałych zanieczyszczeń organicznych pochodzących z zamierzonej produkcji w Protokole lub w Konwencji, zmiany takie włącza się do załącznika II, zamiast do załącznika I, jedynie w wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach.
- (24) Środki niezbędne do wykonywania niniejszego rozporządzenia winny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.
- (25) Aby zapewnić przejrzystość, bezstronność i spójność na poziomie wprowadzonych działań Państwa Członkowskie ustanawiają normy dotyczące kar nakładanych za naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz zapewniają ich stosowanie. Takie kary winny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, ponieważ nieprzestrzeganie tych postanowień może rodzić zagrożenie dla zdrowia ludzi i środowiska naturalnego. Informacje o naruszeniach postanowień niniejszego rozporządzenia powinny być podawane w stosownych przypadkach do wiadomości publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 377 z 31.12.1991, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 94/31/WE (Dz.U. L 168 z 2.7.1994, str. 28).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

(26) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ochrona środowiska naturalnego i zdrowia ludzi przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi, nie mogą być w wystarczającym stopniu osiągnięte przez Państwa Członkowskie z powodu transgranicznych skutków tych zanieczyszczeń, a zatem można je osiągnąć w pełniejszym stopniu na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć środki w oparciu o zasadę pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Stosownie do określonej w tymże artykule zasady pomocniczości, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza zakres niezbędny dla osiągnięcia powyższych celów.

(27) W świetle powyższego należy zmienić dyrektywę 79/117/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel i zakres

1. Uwzględniając w szczególności zasadę ostrożności, celem niniejszego rozporządzenia jest ochrona zdrowia ludzi i środowiska naturalnego przed trwałymi zanieczyszczeniami organicznymi poprzez zakazanie, wyeliminowanie w możliwie szybkim czasie lub ograniczenie produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania substancji będących przedmiotem Konwencji sztokholmskiej w sprawie trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwanej dalej „Konwencją”, lub Protokołu z 1998 r. do konwencji z 1979 r. w sprawie transgranicznego zanieczyszczania powietrza na dalekie odległości dotyczącego trwałych zanieczyszczeń organicznych, zwanego dalej „Protokołem”, poprzez zminimalizowanie uwolnień takich substancji, tak aby wyeliminować je ostatecznie tam, gdzie jest wykonalne, i w najszybszym możliwym czasie, oraz przez ustanowienie przepisów dotyczących odpadów składających się z jakiegokolwiek takiej substancji, zawierających ją lub nią skażonych.

2. Artykułów 3 i art. 4 nie stosuje się do odpadów składających się z, zawierających lub skażonych dowolną z substancji wymienionych w załączniku I lub II.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- a) „wprowadzanie do obrotu” oznacza odpłatne lub nieodpłatne dostarczanie lub udostępnianie osobom trzecim. Przywóz na obszar celny Wspólnoty uznaje się za wprowadzenie do obrotu;
- b) „artykuł” oznacza przedmiot złożony z jednej lub wielu substancji i/lub preparatów, którego szczególne przeznaczenie funkcjonalne wyznaczone zostało w stopniu większym przez szczególnie kształt, warstwę wierzchnią lub wzór, jaki nadano mu w trakcie procesu wytwarzania, niż przez jego skład chemiczny;

c) „substancja” – jak w definicji określonej w art. 2 dyrektywy Rady 67/548/EWG (1);

d) „preparat” – jak w definicji określonej w art. 2 dyrektywy 67/548/EWG;

e) „odpady” – jak w definicji określonej w art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG (2);

f) „unieszkodliwianie” – jak w definicji określonej w art. 1 lit. e) dyrektywy 75/442/EWG;

g) „odzysk” – jak w definicji określonej w art. 1 lit. f) dyrektywy 75/442/EWG.

Artykuł 3

Kontrola wytwarzania, wprowadzania do obrotu i stosowania

1. Wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji wymienionych w załączniku I, w postaci samoistnej, w preparatach, czy też jako składniki artykułów, jest zakazane.

2. Wytwarzanie, wprowadzanie do obrotu i stosowanie substancji wymienionych w załączniku II, w postaci samoistnej, w preparatach, czy też jako składniki artykułów, podlega ograniczeniom na warunkach określonych w tymże załączniku.

3. W systemach ocen i zezwoleń dotyczących istniejących i nowych substancji chemicznych i pestycydów w ramach odnośnego prawodawstwa wspólnotowego Państwa Członkowskie i Komisja uwzględniają kryteria określone w pkt 1 załącznika D do Konwencji, a także przyjmują stosowne środki w celu kontroli istniejących substancji chemicznych i pestycydów i zapobieżenia wytwarzaniu, wprowadzaniu do obrotu i stosowaniu nowych substancji chemicznych i pestycydów, które wykazują cechy trwałych zanieczyszczeń organicznych.

Artykuł 4

Wyłączenia od środków kontroli

1. Artykułu 3 nie stosuje się w przypadku:

- a) substancji wykorzystywanej w badaniach laboratoryjnych lub jako substancja odniesienia;
- b) substancji występującej jako śladowe skażenie w substancjach, preparatach lub artykułach.

(1) Dyrektywa Rady 67/548/EWG z dnia 27 czerwca 1967 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. 196 z 16.8.1967, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem Rady (WE) nr 807/2003.

(2) Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

2. Artykułu 3 nie stosuje się do substancji występujących jako składniki artykułów wyprodukowanych przed lub w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, ale nie później niż w sześć miesięcy od daty wejścia w życie.

Artykułu 3 nie stosuje się w przypadku substancji występujących jako składniki artykułów, które są już wykorzystywane w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Jednakże niezwłocznie po uzyskaniu informacji o artykułach określonych w akapicie pierwszym i drugim Państwo Członkowskie powiadamia o tym fakcie Komisję.

W każdym przypadku, gdy Komisja otrzyma taką informację lub dowie się w inny sposób o takich artykułach, powiadamia niezwłocznie o tym fakcie, w miarę potrzeby, Sekretariat Konwencji.

3. Jeśli dana substancja wymieniona jest w części A załącznika I lub w części A załącznika II, Państwo Członkowskie, które pragnie zezwolić, do czasu upływu terminu określonego w odnośnym załączniku, na produkcję i stosowanie tej substancji jako półproduktu wykorzystywanego w systemie zamkniętej instalacji, niezwłocznie powiadamia o tym stosownie Sekretariat Konwencji.

Jednakże takie zgłoszenie można wykonać tylko wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- w odnośnym załączniku dokonano adnotacji, która stwierdza wyraźnie, że można zezwolić na taką produkcję i stosowanie;
- w trakcie procesu produkcyjnego substancja zostanie przekształcona w jedną lub kilka substancji, które nie wykazują cech trwałego zanieczyszczenia organicznego;
- nie przewiduje się narażenia ludzi lub środowiska na kontakt ze znaczącymi ilościami substancji w trakcie jej wytwarzania lub stosowania, jak wykazała to ocena tego systemu zamkniętego, przeprowadzona zgodnie z dyrektywą Komisji 2001/59/WE⁽¹⁾.

Zgłoszenie, które przekazuje się również innym Państwom Członkowskim oraz Komisji, zawiera szczegółowe dane na temat faktycznej lub szacunkowej wielkości produkcji lub zakresu stosowania przedmiotowej substancji oraz charakteru procesu w systemie zamkniętej instalacji, określając ilość wszelkiego nieprzekształconego i niezamierzonego skażenia śladowego trwałym zanieczyszczeniem organicznym, które stanowi materiał wyjściowy dla produktu końcowego.

Terminy, o których mowa w pierwszym akapicie, mogą być zmienione w przypadkach, gdy po przekazaniu powtórnego zgłoszenia Sekretariatowi Konwencji przez zainteresowane Państwo Członkowskie udzielona zostanie na podstawie Konwencji wyraźna lub milcząca zgoda na dalszą produkcję lub stosowanie substancji przez kolejny okres.

(¹) Dyrektywa Komisji 2001/59/WE z dnia 6 sierpnia 2001 r. dostosowująca do postępu technicznego po raz dwudziesty ósmy dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych dotyczących klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 225 z 21.8.2001, str. 1).

Artykuł 5

Zapasy

1. Posiadacz zapasów, składających się z lub zawierających dowolną z substancji wymienionych w załączniku I lub w załączniku II, których stosowanie nie jest dozwolone w żadnej formie, gospodaruje takimi zapasami, tak jak odpadami oraz zgodnie z art. 7.

2. Posiadacz zapasów w ilości większej niż 50 kg, składających się z lub zawierających dowolną z substancji, wymienionych w załączniku I lub w załączniku II, których stosowanie jest dozwolone, przekazuje właściwemu organowi Państwa Członkowskiego, w którym taki zapas się znajduje, informacje na temat charakteru i rozmiarów tych zapasów. Takie informacje przekazuje się w terminie 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i zmian do załączników I lub II, a następnie corocznie, aż do terminu określonego w załączniku I lub II dla ograniczonego stosowania przedmiotowych substancji.

Posiadacz gospodaruje zapasami w sposób bezpieczny, sprawny i przyjazny dla środowiska.

3. Państwa Członkowskie nadzorują wykorzystanie i gospodarowanie zgłoszonymi zapasami.

Artykuł 6

Redukcja, minimalizacja i eliminacja uwolnień

1. W terminie dwóch lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Państwo Członkowskie opracują i będą prowadzić spisy uwolnień do powietrza, wody i gleby substancji wymienionych w załączniku III, zgodnie z ich zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji i Protokołu.

2. Państwo Członkowskie przedstawia zarówno Komisji, jak i innym Państwom Członkowskim, jako część krajowego planu wdrożeniowego i zgodnie z art. 8, swój plan działań w odniesieniu do środków mających na celu identyfikację, oznaczenie i minimalizację łącznych uwolnień, opracowany zgodnie z jego zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji, tak aby zostały uwolnienia te zostały wyeliminowane w miarę możliwości i jak najszybciej.

Plan działań obejmuje środki wspierające rozwój, a tam, gdzie uznane to będzie za stosowne, również nakładające obowiązek stosowania zastępczych lub zmodyfikowanych materiałów, wyrobów i procesów w celu zapobieżenia powstawaniu i uwalnianiu substancji wymienionych w załączniku III.

3. Przy rozpatrywaniu propozycji dotyczących budowy nowych zakładów lub dokonania znacznych zmian w już istniejących zakładach, które stosują procesy wiążące się z uwalnianiem substancji chemicznych wymienionych w załączniku III, Państwa Członkowskie biorą pod uwagę w pierwszym rzędzie, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Rady 1996/61/WE⁽²⁾, alternatywne procesy, techniki i praktyki, które cechują się podobną użytecznością, lecz nie powodują powstawania i uwalniania substancji wymienionych w załączniku III.

(²) Dyrektywa Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257 z 10.10.1996, str. 26). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.

Artykuł 7

Gospodarowanie odpadami

1. Producenci i posiadacze odpadów podejmują wszelkie należyte starania, by uniknąć, w miarę możliwości, skażenia tych odpadów substancjami wymienionymi w załączniku IV.

2. Bez względu na postanowienia dyrektywy 96/59/WE⁽¹⁾, odpady składające się z, zawierające lub skażone dowolną z substancji wymienionych w załączniku IV są unieszkodliwiane lub odzyskiwane, bez nieuzasadnionej zwłoki i zgodnie z przepisami części 1 załącznika V, w sposób zapewniający zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości trwałego zanieczyszczenia organicznego tak, aby pozostałe odpady i uwolnienia nie wykazywały cech trwałych zanieczyszczeń organicznych.

Przy dokonywaniu operacji związanych z unieszkodliwianiem lub odzyskiem, od odpadów można oddzielić wszelkie substancje wymienione w załączniku IV, pod warunkiem że substancje te zostaną następnie unieszkodliwione zgodnie z postanowieniami pierwszego akapitu.

3. Operacje związane z unieszkodliwianiem lub odzyskiem, wynikiem których może być odzyskanie, recykling, regeneracja lub ponowne użycie substancji wymienionych w załączniku IV, są zakazane.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2:

- a) odpady zawierające lub zanieczyszczone dowolną z substancji wymienionych w załączniku IV mogą być unieszkodliwiane lub odzyskiwane w inny sposób, zgodnie z odnośnym prawodawstwem wspólnotowym, o ile zawartość wyszczególnionych substancji w odpadach kształtuje się poniżej dopuszczalnych wartości stężenia, jakie zostaną określone w załączniku IV przed dniem 31 grudnia 2005 r., zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2. Do dnia, kiedy dopuszczalne wartości stężenia zostaną określone zgodnie z taką procedurą, właściwy organ Państwa Członkowskiego może ustalać lub stosować dopuszczalne wartości stężenia lub szczególne techniczne wymagania dotyczące unieszkodliwiania lub odzyskiwania odpadów w oparciu o postanowienia niniejszej litery;
- b) Państwo Członkowskie lub właściwy organ wyznaczony przez takie Państwo Członkowskie może, w wyjątkowych przypadkach, zezwolić na obchodzenie się w inny sposób z odpadami wymienionymi w części 2 załącznika V, zawierającymi lub skażonymi dowolną z substancji wymienionych w załączniku IV w stopniu nieprzekraczającym dopuszczalnych wartości stężenia, które mają być określone w części 2 załącznika V, zgodnie z metodą wymienioną w części 2 załącznika V, pod warunkiem że:

- i) przedmiotowy posiadacz wykazał, zgodnie z wymogami właściwego organu zainteresowanego Państwa Członkowskiego, że odkażanie odpadów, w odniesieniu do substancji wymienionych w załączniku IV nie było wykonalne oraz że zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości trwałego zanieczyszczenia organicznego, dokonane zgodnie z najlepszą praktyką ekologiczną lub najlepszymi dostępnymi technikami, nie jest rozwiązaniem pożądanym ze względu na ochronę środowiska, przy czym właściwy organ zezwolił następnie na wykonanie alternatywnej operacji;
- ii) operacja ta jest zgodna z odnośnym prawodawstwem wspólnotowym i z warunkami ustanowionymi w odnośnych dodatkowych środkach, o których mowa w ust. 6; oraz
- iii) zainteresowane Państwo Członkowskie poinformowało pozostałe Państwa Członkowskie i Komisję o udzielonym przez siebie zezwoleniu oraz o jego uzasadnieniu.

5. Dopuszczalne wartości stężenia określone w części 2 załącznika V ustanawia się do celów ust. 4 lit. b) do dnia 31 grudnia 2005 r. zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Do czasu ustanowienia dopuszczalnych wartości stężenia:

- a) właściwy organ może ustalić lub stosować dopuszczalne wartości stężenia lub szczególne wymogi techniczne w odniesieniu do odpadów, gospodarowanie którymi podlega postanowieniom ust. 4 lit. b);
- b) jeśli gospodarowanie danymi odpadami podlega postanowieniom ust. 4 lit. b), zainteresowani posiadacze przekazują właściwemu organowi informacje na temat zawartości trwałego zanieczyszczenia organicznego w odpadach.

6. W stosownych przypadkach i przy uwzględnieniu rozwoju technicznego i odnośnych wytycznych i decyzji międzynarodowych oraz wszelkich zezwoleń udzielonych przez Państwo Członkowskie, lub właściwy organ wyznaczony przez to Państwo Członkowskie zgodnie z ust. 4 i załącznikiem V, Komisja może przyjąć dodatkowe środki dotyczące stosowania niniejszego artykułu. Komisja określi formularz służący do przekazywania informacji przez Państwa Członkowskie zgodnie z ust. 4 lit. b) ppkt iii). Środki te ustala się zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 ust. 2.

7. Do dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja dokona przeglądu odstępstw określonych w ust. 4, w świetle wydarzeń międzynarodowych i rozwoju technicznego, w szczególności w odniesieniu do rozwiązań poświadczonych ze względu na ochronę środowiska.

Artykuł 8

Plany wdrożeniowe

1. Podczas przygotowywania krajowych planów wdrożeniowych Państwa Członkowskie, zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami, stworzą społeczeństwu na wczesnym etapie rzeczywiste możliwości uczestniczenia w tym procesie.

(1) Dyrektywa Rady 96/59/WE z dnia 16 września 1996 r. w sprawie unieszkodliwiania polichlorowanych bifenyli i polichlorowanych trifenyli (PCB/PCT) (Dz.U. L 243 z 24.9.1996, str. 31).

2. Niezwłocznie po przyjęciu swojego krajowego planu wdrożeniowego, zgodnie z zobowiązaniami wynikającymi z Konwencji, Państwo Członkowskie przekaże ten plan zarówno Komisji, jak i innym Państwom Członkowskim.

3. Podczas przygotowywania swoich planów wdrożeniowych Komisja i Państwa Członkowskie wymieniają, w miarę potrzeby, informacje na temat ich treści.

4. W ciągu dwóch lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja sporządzi plan wykonania zobowiązań Wspólnoty wynikających z Konwencji.

Niezwłocznie po przyjęcia wspólnotowego planu wdrożeniowego Komisja przekaże ten plan Państwom Członkowskim.

W miarę potrzeby Komisja dokonuje przeglądu i odpowiednio uaktualnia wspólnotowy plan wdrożeniowy.

Artykuł 9

Monitoring

Komisja ustanowi w ścisłej współpracy z Państwami Członkowskimi, i zgodnie z aktualnym stanem rozwoju wiedzy i umiejętności, stosowne programy i mechanizmy dotyczące regularnego przesyłania danych z badań monitoringowych na obecność w środowisku dioksyn, furanów i PCB, określonych w załączniku III. Przy ustanawianiu takich programów i mechanizmów uwzględnione zostaną w należyty sposób zmiany dokonane w Protokole i w Konwencji.

Artykuł 10

Wymiana informacji

1. Komisja i Państwa Członkowskie ułatwiają i podejmują wymianę informacji, wewnątrz Wspólnoty i z państwami trzecimi, dotyczących minimalizacji lub, tam gdzie jest to możliwe, wyeliminowania produkcji, stosowania lub uwalniania trwałych zanieczyszczeń organicznych oraz dotyczących substancji alternatywnych, wskazując przy tym na związane z takimi alternatywami ryzyko oraz ekonomiczne i społeczne koszty.

2. W odniesieniu do trwałych zanieczyszczeń organicznych Komisja i Państwa Członkowskie w miarę potrzeby wspierają i ułatwiają realizację:

- a) programów na rzecz kształtowania świadomości, w tym dotyczących kwestii związanych ze skutkami dla zdrowia i środowiska tych substancji i ich alternatyw, jak również z redukcją lub wyeliminowaniem ich produkcji, stosowania lub uwalniania, a w szczególności programów, które:
 - i) są skierowane do decydentów politycznych i innych;
 - ii) są skierowane do szczególnie wrażliwych grup społecznych;
- b) dotyczą informowania społeczeństwa;
- c) dotyczą szkoleń, w tym szkoleń pracowników, naukowców, wychowawców, personelu technicznego i kadr zarządzających.

3. Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska⁽¹⁾, informacje na temat zdrowia i bezpieczeństwa ludzi i środowiska nie mogą być uznawane za poufne. Wymieniając inne informacje z krajami trzecimi, Komisja i Państwa Członkowskie zapewniają ochronę wszelkich informacji poufnych zgodnie ze wspólnie przyjętymi uzgodnieniami.

Artykuł 11

Pomoc techniczna

Zgodnie z art. 12 i art. 13 Konwencji Komisja i Państwa Członkowskie współpracują w dostarczaniu stosownej i szybkiej technicznej i finansowej pomocy krajom rozwijającym się i państwom znajdującym się w okresie przekształceń w celu udzielenia pomocy, na ich wnioski i w ramach dostępnych zasobów oraz uwzględniając ich szczególne potrzeby, w rozwijaniu i wzmocnieniu zdolności do pełnego wykonania ich zobowiązań wynikających z Konwencji. Takie wsparcie może być również przekazywane za pośrednictwem organizacji pozarządowych.

Artykuł 12

Sprawozdawczość

1. Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji, co trzy lata, informacje na temat wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym informacje dotyczące naruszeń i kar.

2. Państwa Członkowskie dostarczają Komisji corocznie danych statystycznych na temat rzeczywistej lub szacunkowej łącznej produkcji i wprowadzenia do obrotu dowolnej z substancji wymienionych w załączniku I lub II.

3. W terminie trzech lat od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a następnie co trzy lata, Państwa Członkowskie przesyłają do Komisji:

- a) informację zbiorczą opracowaną w oparciu o zgłoszenia dotyczące zapasów, otrzymane na mocy art. 5 ust. 2;
- b) informację zbiorczą opracowaną w oparciu o spisy uwolnień sporządzone na podstawie art. 6 ust. 1;
- c) informację zbiorczą na temat obecności w środowisku dioksyn, furanów i PCB, określonych w załączniku III, opracowaną na podstawie art. 9.

4. W odniesieniu do danych i informacji przekazywanych przez Państwa Członkowskie, na podstawie ust. 1, 2 i 3, Komisja opracuje wcześniej wspólny formularz zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

⁽¹⁾ Dz.U. L 41 z 14.2.2003, str. 26.

5. Komisja opracowuje, w takich odstępach czasu, jakie zostaną ustalone przez Konferencję Stron Konwencji, sprawozdanie dotyczące substancji wymienionych w Konwencji, w oparciu o informacje przekazane przez Państwa Członkowskie, zgodnie z ust. 2, i przekazuje to sprawozdanie Sekretariatowi Konwencji.

6. Komisja, co trzy lata, opracowuje sprawozdanie z wykonywania niniejszego rozporządzenia i połączy je z informacjami dostępnymi już w ramach rejestru EPER, ustanowionego na mocy decyzji Komisji 2000/479/WE⁽¹⁾, wykazu emisji CORINAIR dla EMEP (Wspólnego programu monitoringu i oceny transgranicznego przenoszenia zanieczyszczeń na dalekie odległości w Europie) oraz z informacjami przekazanymi przez Państwa Członkowskie zgodnie z ust. 1, 2 i 3 w celu przygotowania sprawozdania syntetycznego. Sprawozdanie to zawiera informacje na temat stosowania odstępstw, o których mowa w art. 7 ust. 4. Komisja przesyła podsumowanie sprawozdania syntetycznego do Parlamentu Europejskiego i Rady, a także udostępnia je bezzwłocznie opinii publicznej.

Artykuł 13

Kary

Państwa Członkowskie ustanawiają zasady dotyczące kar za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie działania niezbędne dla zapewnienia ich wykonywania. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa Członkowskie zgłaszają te przepisy Komisji nie później niż w rok od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, jak również zgłaszać będą bezzwłocznie wszelkie późniejsze zmiany w tych przepisach.

Artykuł 14

Zmiana załączników

1. W każdym przypadku, gdy w Konwencji lub Protokole wyszczególniona zostanie jakaś substancja, Komisja zmienia, stosownie do przypadku, odpowiednio załączniki od I do III, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

W każdym przypadku gdy w Konwencji lub Protokole wyszczególniona zostaje jakaś substancja, Komisja zmienia, stosownie do przypadku, załącznik IV, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

2. Komisja przyjmuje poprawki w istniejących zapisach w załącznikach od I do III, w tym wynikające z dostosowania do postępów w nauce lub technice, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

3. Komisja przyjmuje poprawki w istniejących zapisach w załączniku IV i poprawki w załączniku V, w tym wynikające z dostosowania ich do postępów w nauce lub technice, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

(1) Decyzja Komisji 2000/479/WE z dnia 17 lipca 2000 r. w sprawie wdrożenia europejskiego rejestru emisji zanieczyszczeń (EPER) zgodnie z art. 15 dyrektywy Rady 96/61/WE dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (IPPC) (Dz.U. L 192 z 28.7.2000, str. 36).

Artykuł 15

Właściwe organy

Każde Państwo Członkowskie wyznacza właściwy organ lub organy odpowiedzialne za realizację zadań administracyjnych koniecznych do wykonania niniejszego rozporządzenia. Informuje ono Komisję o wyznaczeniu takich organów nie później niż w trzy miesiące od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Komitet do spraw ogólnych

1. Komisję wspomaga Komitet ustanowiony na mocy art. 29 dyrektywy 67/548/EWG dla wszelkich spraw wynikających z niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem spraw dotyczących odpadów.

2. Kiedy w niniejszym rozporządzeniu powoływane są postanowienia tego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Jako termin przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE przyjmuje się trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 17

Komitet do spraw odpadów

1. Komisję wspomaga Komitet ustanowiony na mocy art. 18 dyrektywy 75/442/EWG dla wszelkich spraw dotyczących odpadów, wynikających z niniejszego rozporządzenia.

2. Kiedy w niniejszym rozporządzeniu powoływane są postanowienia niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Jako termin przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE przyjmuje się trzy miesiące.

3. Komitet uchwała swój regulamin.

Artykuł 18

Zmiany w dyrektywie 79/117/EWG

W części B pt. „Trwałe związki chloroorganiczne” załącznika do dyrektywy 79/117/EWG skreśla się pozycje od 1 do 8.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 29 kwietnia 2004 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. Mc DOWELL

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH ZAKAZAMI

Część A. Substancje wymienione w Konwencji i w Protokole

SUBSTANCJA	NR CAS	NR WE	SZCZEGÓLNE WYŁĄCZENIE DLA STOSOWANIA JAKO PRODUKT POŚREDNI LUB INNA SPECYFIKACJA
Aldryna	309-00-2	206-215-8	-
Chlordan	57-74-9	200-349-0	-
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	-
Endryna	72-20-8	200-775-7	-
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	-
Heksachlorobenzen	118-74-1	200-273-9	-
Mireks	2385-85-5	219-196-6	-
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	-

Polichlorowane bifenyle (PCB)	1 336-36-3 i inne	215-648-1 i inne	Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 96/59/WE, dopuszcza się stosowanie artykułów znajdujących się już w użytkowaniu, w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenyl)etan)	50-29-3	200-024-3	Państwa Członkowskie mogą zezwolić na obecną produkcję i stosowanie DDT jako produktu pośredniego przy wytwarzaniu dikofolu w systemie zamkniętej instalacji do dnia 1 stycznia 2014 r., zgodnie z art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Komisja dokona przeglądu tego wyłączenia do dnia 31 grudnia 2008 r. w świetle wyników oceny przeprowadzonej w ramach dyrektywy 91/414/EWG. ⁽¹⁾
⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230 z 19.8.1991, str. 1).			

Część B. Substancje wymienione wyłącznie w Protokole

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Szczególne wyłączenie dla stosowania jako produkt pośredni lub inna specyfikacja
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	—
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	—
HCH, w tym lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	<p>Na zasadzie odstępstwa, Państwa Członkowskie mogą zezwolić na wykorzystanie w następujących celach</p> <p>a) do dnia 1.9.2006:</p> <ul style="list-style-type: none"> — fachowe naprawcze i przemysłowe zabiegi na tarczycy, drewnie i dłuźcach, — przemysłowe i mieszkaniowe zastosowania wewnątrz pomieszczeń; <p>b) do dnia 31.12.2007:</p> <ul style="list-style-type: none"> — techniczne HCH wykorzystywane jako produkt pośredni w przemyśle chemicznym, — wykorzystanie produktów zawierających co najmniej 99 % izomeru HCH w postaci gamma (lindan) dopuszczalne wyłącznie w ochronie zdrowia publicznego i w środkach owadobójczych o lokalnym działaniu.

ZAŁĄCZNIK II

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH OGRANICZENIAMI

Część A. Substancje wymienione w Konwencji i w Protokole

SUBSTANCJA	Nr CAS	Nr WE	Warunek ograniczenia
-			

Część B. Substancje wymienione jedynie w Protokole

SUBSTANCJA	Nr CAS	Nr WE	WARUNEK OGRANICZENIA

ZAŁĄCZNIK III

WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI REDUKCJI UWOLNIEŃ

SUBSTANCJA (nr CAS)
Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)
Heksachlorobenzen (HCB) (nr CAS: 118-74-1)
Polichlorowane bifenylo (PCB)
Węglowodory aromatyczne wielocykliczne (PAH) ⁽¹⁾
⁽¹⁾ Dla celów inwentaryzacji emisji stosuje się następujące cztery oznaczenia związków chemicznych: benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten i indeno(1,2,3-cd)piren.

ZAŁĄCZNIK IV

**WYKAZ SUBSTANCJI OBJĘTYCH PRZEPISAMI DOTYCZĄCYMI GOSPODAROWANIA ODPADAMI,
ZAWARTYMI W ART. 7**

Substancja	Nr CAS	Nr WE	Dopuszczalna wartość stężenia, o której mowa w art. 7 ust. 4 lit. a), ppm (części na milion)
Aldryna	309-00-2	206-215-8	
Chlordan	57-74-9	200-349-0	
Dieldryna	60-57-1	200-484-5	
Endryna	72-20-8	200-775-7	
Heptachlor	76-44-8	200-962-3	
Heksachlorobenzen	118-74-1	200-273-9	
Mireks	2385-85-5	219-196-6	
Toksafen	8001-35-2	232-283-3	
Polichlorowane bifenyle (PCB)	1336-36-3 i inne	215-648-1	
DDT (1,1,1-trichloro-2,2-bis(4-chlorofenyl)etan)	50-29-3	200-024-3	
Chlordekon	143-50-0	205-601-3	
Polichlorowane dibenzo-p-dioksyny i dibenzofurany (PCDD/PCDF)			
HCH, w tym lindan	608-73-1, 58-89-9	210-168-9, 200-401-2	
Heksabromobifenyl	36355-01-8	252-994-2	

ZAŁĄCZNIK V

ZAGOSPODAROWANIE ODPADÓW

Część 1. Unieszkodliwianie i odzysk na podstawie art. 7 ust. 2

Do celów art. 7 ust. 2 dopuszcza się następujące procesy unieszkodliwiania lub odzysku odpadów, przewidziane w załączniku IIA i IIB dyrektywy 75/442/EWG, o ile są one stosowane w sposób, który zapewnia zniszczenie lub nieodwracalne przekształcenie zawartości trwałego zanieczyszczenia organicznego.

D9	Przeróbka fizyczno-chemiczna,
D10	Spalanie w ziemi, oraz
R1	Wykorzystanie głównie jako paliwo lub inny środek wytwarzający energię, z wyłączeniem odpadów zawierających PCB.

Na podstawie tej części niniejszego załącznika przed zniszczeniem lub nieodwracalnym przekształceniem można przeprowadzić operację przeróbki wstępnej, pod warunkiem że substancja wymieniona w załączniku IV, która zostanie wyodrębniona z odpadów w trakcie przeróbki wstępnej, będzie następnie usunięta zgodnie z postanowieniami tej części niniejszego załącznika. Ponadto na podstawie tej części niniejszego załącznika przed taką przeróbką wstępną lub przed zniszczeniem lub nieodwracalnym przekształceniem można dokonać operacji ponownego pakowania i czasowego składowania.

Część 2. Odpady i operacje, do których stosuje się przepis art. 7 ust. 2 lit. b)

Do celów art. 7 ust. 2 lit. b) zezwala się na przeprowadzenie następujących operacji w odniesieniu do wyszczególnionych odpadów, określonych za pomocą sześciocyfrowego kodu zgodnie z klasyfikacją zawartą w decyzji Komisji 2000/532/WE ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2000/532/WE z dnia 3 maja 2000 r. zastępująca decyzję 94/3/WE ustanawiającą wykaz odpadów zgodnie z art. 1 lit. a) dyrektywy Rady 75/442/EWG w sprawie odpadów oraz decyzję Rady 94/904/WE ustanawiającą wykaz odpadów niebezpiecznych zgodnie z art. 1 ust. 4 dyrektywy Rady 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych (Dz.U. L 226 z 6.9.2000, str. 3). Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Rady 2001/573/WE (Dz.U. L 203 z 28.7.2001, str. 18).

Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężenia substancji wymienionych w załączniku IV	Operacja
10	ODPADY Z PROCESÓW TERMICZNYCH		Składowanie wieczyste jedynie w: — bezpiecznych, głębokich, podziemnych formacjach skały zwięzłej, — kopalniach soli, lub — składowiskach odpadów niebezpiecznych (pod warunkiem że odpady są zestalone lub ustabilizowane, tam gdzie jest to technicznie wykonalne, zgodnie z wymogami klasyfikacji odpadów w podrozdziale 19 03 decyzji 2000/532/WE), przy czym należy przestrzegać przepisów dyrektywy Rady 1999/31/WE ⁽¹⁾ i decyzji Rady 2003/33/WE ⁽²⁾ oraz wykazać, że wybrana operacja jest pożądana ze względu na ochronę środowiska.
10 01	Odpady z elektrowni i innych zakładów energetycznego spalania paliw (z wyłączeniem grupy 19)		
10 01 14 (*)	Popioły paleniskowe, żużle oraz pył z kotłów ze współspalania zawierające substancje niebezpieczne		
10 01 16 (*)	Popioły lotne ze współspalania zawierające substancje niebezpieczne		
10 02	Odpady z hutnictwa żelaza i stali		
<p>(*) Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką (*) uważa się na podstawie dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych za odpady niebezpieczne i podlegają one przepisom tej dyrektywy.</p> <p>(1) Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, str. 1). Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003.</p> <p>(2) Decyzja Rady 2003/33/WE z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiająca kryteria i procedury przyjęcia odpadów na składowiskach, na podstawie art. 16 i załącznik II do dyrektywy 1999/31/WE (Dz.U. L 11 z 16.1.2003 str. 27).</p>			

Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężenia substancji wymienionych w załączniku IV	Operacja
10 02 07 (*)	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 03	Odpady z hutnictwa aluminium		
10 03 04 (*)	Żużle z produkcji pierwotnej		
10 03 08 (*)	Słone żużle z produkcji wtórnej		
10 03 09 (*)	Czarne kożuchy żużlowe z produkcji wtórnej		
10 03 19 (*)	Pył z gazów odlotowych zawierający substancje niebezpieczne		
10 03 21 (*)	Inne cząstki i pyły (łącznie z pyłami z młynów kulowych) zawierające substancje niebezpieczne		
10 03 29 (*)	Odpady z przetwarzania słonych żużli i czarnych kożuchów żużlowych		
10 04	Odpady z hutnictwa ołowiu		
10 04 01 (*)	Żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 04 02 (*)	Kożuchy żużlowe i zgary z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 04 04 (*)	Pyły gazów odlotowych		
10 04 05 (*)	Inne cząstki i pyły		
10 04 06 (*)	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych		
(*) Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką (*) uważa się na podstawie dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych za odpady niebezpieczne i podlegają one przepisom tej dyrektywy.			

Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężenia substancji wymienionych w załączniku IV	Operacja
10 05	Odpady z hutnictwa cynku		
10 05 03 (*)	Pyły gazów odlotowych		
10 05 05 (*)	Odpady stałe z oczyszczania gazów odlotowych		
10 06	Odpady z hutnictwa miedzi		
10 06 03 (*)	Pyły gazów odlotowych		
10 06 06 (*)	Odpady stałe z oczyszczania gazu		
10 08	Odpady z hutnictwa pozostałych metali nieżelaznych		
10 08 08 (*)	Słone żużle z produkcji pierwotnej i wtórnej		
10 08 15 (*)	Pyły gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
10 09	Odpady z odlewnictwa żelaza		
10 09 09 (*)	Pyły gazów odlotowych zawierające substancje niebezpieczne		
16	ODPADY NIEUJĘTE W INNYCH GRUPACH W WYKAZIE		
16 11	Zużyte materiały ogniotrwałe		
16 11 01 (*)	Węglowe materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		
16 11 03 (*)	Inne materiały ogniotrwałe z procesów metalurgicznych zawierające substancje niebezpieczne		

(*) Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką (*) uważa się na podstawie dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych za odpady niebezpieczne i podlegają one przepisom tej dyrektywy.

Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężenia substancji wymienionych w załączniku IV	Operacja
17	ODPADY Z BUDOWY I ROZBIÓRKI (W TYM GLEBA WYDOBYTA Z MIEJSC SKAŻONYCH)		Składowanie wieczyste jedynie w: <ul style="list-style-type: none"> — bezpiecznych, głębokich, podziemnych formacjach skały zwięzłej, — kopalniach soli, — na składowiskach odpadów niebezpiecznych (!) (pod warunkiem że odpady są zestalone lub ustabilizowane, tam gdzie jest to technicznie wykonalne, zgodnie z wymogami klasyfikacji odpadów w podrozdziale 19 03 decyzji 2000/532/WE), przy czym należy przestrzegać przepisów dyrektywy 1999/31/WE i decyzji 2003/33/WE oraz wykazać, że wybrana operacja jest pożądana ze względu na ochronę środowiska.
17 01	Beton, cegły, płyty i ceramika		
17 01 06 (*)	Mieszane odpady lub odrębne frakcje betonu, cegieł, płyt i ceramiki zawierających substancje niebezpieczne.		
17 05	Gleba, w tym gleba wydobyta z miejsc skażonych, kamienie i urobek z pogłębiania		
17 05 03 (*)	Nieorganiczna frakcja gleby i kamieni zawierająca substancje niebezpieczne		
17 09	Inne odpady z budowy i rozbiórki		
17 09 02 (*)	Odpady z budowy i rozbiórki zawierające PCB, z wyjątkiem urządzeń zawierających PCB		
17 09 03 (*)	Pozostałe odpady z budowy i rozbiórki zawierające substancje niebezpieczne		
<p>(*) Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką (*) uważa się na podstawie dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych za odpady niebezpieczne i podlegają one przepisom tej dyrektywy.</p> <p>(!) Z wyłączeniem przypadku odpadów zawierających lub skażonych PCB o stężeniu powyżej 50 ppm.</p>			

Odpady sklasyfikowane w decyzji Komisji 2000/532/WE		Maksymalne dopuszczalne wartości stężenia substancji wymienionych w załączniku IV	Operacja
19	ODPADY Z URZĄDZEŃ SŁUŻĄCYCH ZAGOSPODAROWANIU ODPADÓW, POZAZAKŁADOWYCH OCZYSZCZALNI ŚCIEKÓW I UZDATNIANIA WODY PRZEZNACZONEJ DO SPOŻYCIA PRZEZ LUDZI ORAZ WODY PRZEMYSŁOWEJ		Składowanie wieczyste jedynie w: — bezpiecznych, głębokich, podziemnych formacjach skały zwięzłej, — kopalniach soli, lub — na składowiskach odpadów niebezpiecznych (pod warunkiem że odpady są zestalone lub ustabilizowane, tam gdzie jest to wykonalne, zgodnie z wymogiem klasyfikacji odpadów w podrozdziale 19 03 decyzji 2000/532/WE), w ramach czego należy stosować się do przepisów dyrektywy 1999/31/WE i decyzji 2003/33/WE oraz wykazać, że wybrana operacja jest pożądana ze względu na ochronę środowiska.
19 01	Odpady z termicznego przekształcania odpadów		
19 01 07 (*)	Osady z oczyszczania gazu		
19 01 11	Żużle i popioły paleniskowe zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 13 (*)	Popioły lotne zawierające substancje niebezpieczne		
19 01 15 (*)	Pył z kotłów zawierający substancje niebezpieczne		
19 04	Odpady zeszkłone i procesów zeszkliwienia		
19 04 02 (*)	Popioły lotne i inne odpady z oczyszczania gazów odlotowych		
19 04 03 (*)	Niezeszkłona faza stała		
(*) Wszelkie odpady oznaczone gwiazdką (*) uważa się na podstawie dyrektywy 91/689/EWG w sprawie odpadów niebezpiecznych za odpady niebezpieczne i podlegają one przepisom tej dyrektywy.			